

binnenlandsche wateren, grachten en wegen alle dagen en ieder uur doorkruisen' ⁴⁾), nooit grote moeilijkheden opgeleverd, mede als gevolg van de decentralisatie in het bestuur en het tempo en de gemoedelijkheid van de toenmalige Nederlandse samenleving.

De komst van koning Lodewijk Napoleon uit Frankrijk, waar de Paardenposterij reeds lange tijd ingeburgerd was, bracht echter een wending in deze specifiek vaderlandse ontwikkeling. De centralisatie van het bestuur en de koninklijke waardigheid maakten een meer betrouwbaar en gereguleerd verkeer tussen het regeringscentrum en de provinciale hoofdsteden en een betere aansluiting aan de grenzen met de buitenlandse Paardenposterijen noodzakelijk.

Waar Lodewijk heen wilde bleek spoedig genoeg. Nadat hij reeds kort na zijn komst in ons land had aangekondigd, dat het voordien zelfstandige collegiale Bataafse postbestuur vervangen zou worden door een administratie, die deel zou uitmaken van het ministerie van Financiën onder een permanente voorzitter met de titel van directeur-generaal ⁵⁾), vaardigde hij op 20 november 1806 een decreet uit waarin bepaald werd, dat deze directeur-generaal het beheer zou hebben zowel over de Brieven- als over de Paardenpost en met de minister van Financiën en dikwijls direct met de koning zou samenwerken. Een commissie werd aangewezen om voor de nieuwe administratie een decreet te ontwerpen, bestaande uit Queysen, lid van de staatsraad, als voorzitter, een drietal leden van het postbestuur en De Chambure, *inspecteur en chef* van de Franse veldpost en reeds sinds 1799 bij die dienst in ons land werkzaam. De commissie had te onderzoeken wat er betreffende het postwezen in Frankrijk bestond, wat er in Holland reeds voor gedaan was en wat er nog zou behoren gedaan te worden ⁶⁾.

Als het getal 13 ooit een kwaad omen is geweest, dan was het wel nu dit decreet, waarin de oprichting van de Paardenposterij in ons land werd aangekondigd, onder dit nummer verscheen. Merkwaardig was al aanstonds, dat het gedrukte decreet verkeerdelijk *Pakketten* i.p.v. *Paarden* gaf. Wijst dit erop, hoe vreemd dat *Paarden* de Hollandse zetter in dit verband in de oren geklonken heeft, zodat hij er eigener beweging maar *Pakketten* van maakte? Het was in ieder geval typerend voor de houding van de doorsnee Hollander tegenover deze nieuwe dienst!